

b) czy wyżej wymienione rozporządzenia należy w świetle decyzji DSB z dnia 27 września 2005 r. interpretować w ten sposób, że mięso o całkowitej zawartości soli 1,2 % lub więcej należy zgodnie z uwagą dodatkową 7 (NS) do Rozdziału 2 uważać za istotnie zmienione i „solone” w rozumieniu pozycji 0210 i że nie można wykluczyć zaklasyfikowania do pozycji 02010 mięsa o całkowitej zawartości soli mniejszej niż 1,2 % jeżeli zostanie udokumentowane, że uległo ono istotnym zmianom w następcie solenia?

4) W razie udzielenia na pytanie 3 lit. a) odpowiedzi twierdzącej:

Jak należy ustalić czy solenie umożliwia długotrwałe zakonserwowanie mięsa drobiowego?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 535/94 z dnia 9 marca 1994 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 68, s. 15).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1832/2002 z dnia 1 sierpnia 2002 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 290, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1871/2003 z dnia 23 października 2003 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 275, s. 5).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2344/2003 z dnia 30 grudnia 2003 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 346, s. 38).

Skarga wniesiona w dniu 5 lipca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-321/10)

(2010/C 246/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: Alcover San Pedro i J. Sénéchal, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych dla dostosowania się do dyrektywy 2007/2/WE Parlamentu Europej-

skiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiającej infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) ⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając o tym Komisji, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom państwa członkowskiego, ciężącym na nim na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2001/2/WE upłynął w dniu 14 maja 2009 r. Do dnia wniesienia skargi strona pozwana nie przyjęła jeszcze wszelkich niezbędnych przepisów dokonujących transpozycji dyrektywy, a w każdym razie nie powiadomiła o nich Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 108, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Civil Division) (England and Wales) w dniu 5 lipca 2010 r. — Medeva BV przeciwko Comptroller-General of Patents

(Sprawa C-322/10)

(2010/C 246/48)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (Civil Division) (England and Wales)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Medeva BV.

Strona pozwana: Comptroller-General of Patents.

Pytania prejudycjalne

1) Rozporządzenie 469/2009 ⁽¹⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem”) wśród celów określonych w preambule wymienia potrzebę zapewnienia, by przyznawanie SPC przez każde z państw członkowskich Wspólnoty uprawnionym z patentów krajowych lub europejskich odbywało się na tych samych warunkach, jak wskazano w motywach 7 i 8. W braku wspólnotowej harmonizacji prawa patentowego, co oznacza użyte w art. 3 lit. a) rozporządzenia sformułowanie „produkt chroniony jest patentem podstawowym pozostającym w mocy” i jakie są kryteria rozstrzygnięcia tej kwestii?

2) Czy w takiej sprawie jak obecna, która dotyczy produktu leczniczego zawierającego więcej niż jeden aktywny składnik, istnieją dalsze lub inne kryteria stwierdzenia, czy „produkt jest chroniony patentem podstawowym” zgodnie z art. 3 lit. a) rozporządzenia, a jeśli tak, jakie są te dalsze lub inne kryteria?

3) Czy w takiej sprawie jak obecna, która dotyczy produktu będącego szczepionką skojarzoną, istnieją dalsze lub inne kryteria dla stwierdzenia czy „produkt jest chroniony patentem podstawowym” zgodnie z art. 3 lit. a) rozporządzenia, a jeśli tak, jakie są te dalsze lub inne kryteria?

4) Czy dla celów art. 3 lit. a) szczepionka skojarzona składająca się z wielu antygenów jest „chroniona patentem podstawowym”, jeśli jeden antygen szczepionki jest „chroniony patentem podstawowym pozostającym w mocy”?

5) Czy dla celów art. 3 lit. a) szczepionka skojarzona składająca się z wielu antygenów jest „chroniona patentem podstawowym”, jeśli wszystkie antygeny szczepionki skierowane przeciwko jednej chorobie są „chronione patentem podstawowym pozostającym w mocy”?

6) Czy rozporządzenie o SPC, a w szczególności jego art. 3 lit. b), pozwala przyznać dodatkowe świadectwo ochronne pojedynczemu aktywnemu składnikowi lub mieszaninie aktywnych składników, gdy:

a) patent podstawowy pozostający w mocy chroni pojedynczy aktywny składnik lub mieszaninę aktywnych składników, w rozumieniu art. 3 lit. a) rozporządzenia SPC; a

b) produkt leczniczy zawierający pojedynczy aktywny składnik lub mieszaninę aktywnych składników wraz z jednym lub większą ilością innych aktywnych składników jest przedmiotem ważnego zezwolenia, przyznanego zgodnie z dyrektywami 2001/83/WE lub 2001/82/WE, które jest pierwszym zezwoleniem na dopuszczenie do obrotu wspomnianego pojedynczego aktywnego składnika lub wspomnianej mieszaniny aktywnych składników?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczące dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (Dz.U. L 152, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresní soud v Chebu (Republika Czeska) w dniu 5 lipca 2010 r. — Hypoteční banka, a.s. przeciwko Udonowi Mike'owi Lindnerowi

(Sprawa C-327/10)

(2010/C 246/49)

Język postępowania: czeski

Sąd krajowy

Okresní soud v Chebu (sąd powiatowy w Chebie)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona powodowa: Hypoteční banka, a.s.

Strona pozwana: Udo Mike Lindner

Pytania prejudycjalne

1) Jeżeli jedna ze stron postępowania sądowego jest obywatelem państwa innego niż państwo, w którym toczy się postępowanie, to czy ta okoliczność stanowi o występowaniu elementu transgranicznego w rozumieniu art. 81 (dawniej art. 65) traktatu, będącego jedną z przesłanek zastosowania przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (¹)?

2) Czy rozporządzenie nr 44/2001 zabrania stosowania przepisów krajowych, umożliwiających wszczęcie postępowania przeciwko osobie, której miejsce pobytu jest nieznanne?

3) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 2 — czy podejmowanie czynności procesowych przez kuratora, ustanowionego dla pozwanego przez sąd, może być uznane za poddanie się pozwanego jurysdykcji miejscowego sądu dla potrzeb art. 24 rozporządzenia nr 44/2001, nawet jeżeli przedmiotem sporu jest roszczenie oparte o umowę z udziałem konsumenta, a jurysdykcja sądów Republiki Czeskiej byłaby wykluczona na mocy art. 16 ust. 2 tego rozporządzenia?